

Fængselsfunktionæren

FÆNGSELSFORBUNDET

NR 3
JUNI 2016

VÆRKMESTRENE ER
UNDER PRES

DE INDSATTE ROSER
OPSYNSPERSONALET

FOR FÅ VIL VÆRE
FÆNGSELSBETJENT

INDHOLD

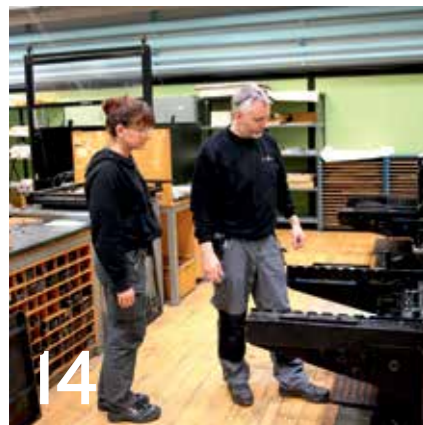
04

06

10

14

16

18

- 4 Der mangler fængselsbetjente
- 6 Fangerne sætter pris på fængselsbetjentene
- 8 Kort nyt
- 10 Værkmestrene er presset på tid og opgaver
- 14 Fra syv til fire værkmestre
- 16 Usikker fremtid for 10 års træningssucces
- 18 Ny hverdag på Kærshovedgård
- 20 Fagforeningsarbejde
- 22 Badminton og indendørsfodbold

MAN KAN IKKE STRAFFE SIG TIL RESPEKT

Af Kim Østerbye, formand
for Fængselsforbundet

Det er godt, at regeringen tager initiativer for at imødegå vold mod offentlige ansatte, men indholdet i den såkaldte respektpakke kan ikke stå alene.

Pakken skærper blandt andet straffene på tre områder: Udeblivelser fra afsoning, vold mod offentligt ansatte og optøjer i det offentlige rum.

De to første områder er interessante for os.

Vi har længe efterlyst, at der gøres noget ved de mange udeblivelser. Det er til grin, når afsonerne bare vælger at blive væk. Vi må håbe, at det får effekt, når man fremover blandt andet stopper kontanthjælpen til dem, som bliver væk.

Jeg er mere kritisk i forhold til det andet element i pakken – forsøget på at dæmme op for volden mod offentligt ansatte.

Jeg tror nemlig ikke, at skærpet straf og fokus på indirekte trusler gør meget for fængselsbetjentenes sikkerhed.

Desværre.

Mere straf giver ikke mere respekt. Det gør fængselsbetjentes synlighed og relationsarbejde derimod.

Jo bedre relationer mellem indsatte og ansatte, desto mindre er risikoen for overfald.

Respektpakke bør derfor følges op af en indsats i Kriminalforsorgen med bedre bemanding og mindre afdelinger.

I min verden kan man ikke købe respekt, men man kan som politiker bevilge de penge, der er brug for for at skabe rammerne til respektfuld adfærd mellem ansatte og indsatte.

Nuvel.

Det er positivt, at der endelig gøres noget mod den svigtende agtelse for de der – så at sige – er ansat til at holde borgerne i ørene.

Vi er trods alt trængt igennem til politikerne. Forbundets egen undersøgelse af vold og trusler nævnes som belæg for tiltagene, og aftalens budskab er klart:

Det skal være trygt at varetage et hverv på fællesskabets vegne.

Jeg kunne ikke være mere enig: Men husk at sende flere folk.

Udgivet af:
Fængselsforbundet
Ramsingsvej 28 A, st. th.
2500 Valby

Redaktionen: tlf. 72 55 99 91

www.faengselsforbundet.dk

ISSN: 0902-8897
ISSN: 2245-6635 (online)

Artikler og indlæg modtages på:
Redaktion@faengselsforbundet.dk.
Debatindlæg (max 750 ord) sendes med navn, stilling og tjenestested. Send gerne fotos med.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere i indsendte tekster. De holdninger, der kommer til udtryk i indlæg og artikler, er ikke nødvendigvis et udtryk for forbundets holdning. Hvis intet andet er angivet, er materialet skrevet af redaktøren.

Redaktion:
Ansvarshavende redaktør Kim Østerbye
Redaktør Søren Gregersen
Journalist Kristian Westfall

Produktion og tryk: PE Offset A/S
Grafisk design: kroyergrafik.dk

Foto: Nicolai Perjesi, Søren Gregersen,
Kristian Westfall, Mette Nielsen

Forsidefoto: Horserød Fængsel

” Det vælter ikke ind med ansøgninger,” siger uddannelseskonsulent Lars Rasmussen.

FOR FÅ VIL VÆRE FÆNGSELSBETJENT

Kun 30 nye elever er startet på uddannelsen som fængselsbetjent, selvom målet var 50. Flere kvalificerede ville søge, hvis der var udsigt til en bachelorgrad, mener arbejdsmarkedsforsker.

Af Kristian Westfall

Manglen på fængselsbetjente fortsætter givetvis en rum tid endnu. Kriminalforsorgens Uddannelsescenter (KUC) kan ikke fylde klasseværelserne med håbefulde betjentespiranter. Der har nemlig været for få kvalificerede ansøgere til det nye hold, som startede 1. april.

Ifølge Lars Rasmussen, der er uddannelseskonsulent på KUC, er der lige nu 28 fængselsbetjentelever og to værk-mesterelever til at fylde de halvt hundrede pladser: ”Det vælter ikke ind med ansøgninger,” siger han.

En betydelig del af ansøgerne bliver sorteret fra i løbet af screeningsprocessen. Og hvis folk kommer igennem den første hurdle, er de individuelle samtaler ofte en stopklods: ”Der er mange grunde til, at ansøgere ikke bliver optaget, og mange falder på et samlet billede stykket sammen af forskellige facetter fra interviewet,” siger Lars Rasmussen.

Uddannelseskonsulenten tror, at der er flere grunde til, at der mangler interesse for at blive fængselsbetjent: ”Det kan være fordi, at uddannelsen delvist er på SU, at arbejdspladserne ligger spredt geografisk rundt i landet, og at jobbet som fængselsbetjent fremstår belastet i pressen.”

I alt er det planen, at rekruttere 175 nye fængselsbetjente i løbet af 2016. Men det har altså lange udsigter lige nu.

FORSKER: EN BACHELORGRAD VIL TILTRÆKKE FLERE
Professor og arbejdsmarkedsforsker Henning Jørgensen fra Aalborg Universitet er enig i, at fagets ricisi kan skræmme nogle fra at søge, men han har også en anden og mere overordnet forklaring.

”Tidligere var den offentlige sektor vejen til en sikker ansættelse. Det gælder selvfølgelig ikke mindst som tjenestemand. Sådan er det ikke mere. Trygheden er på mange områder reduceret, og lønnen er ikke fulgt med. Derfor indgår det offentlige ikke i lige så høj grad i de unges fremtidsplaner,” siger professoren.

Han mener, at en direkte vej mod flere kvalificerede ansøgere er at løfte uddannelsen som fængselsbetjente til bachelorniveau.

”Hvis man laver uddannelsen til en bachelorgrad, vil flere opleve, at faget som fængselsbetjent anerkendes. Det vil give de unge mulighed for at bruge uddannelsen som en karrierestige, hvis de ønsker det. Det er et politisk ansvar, der skal

løftes – fremfor at man som lige nu, svækker de offentlige uddannelser,” siger professoren og henviser til den forringelse, der for eksempel er sket for politiets uddannelse.

Henning Jørgensens tanke om at opgradere uddannelsen til BA-niveau er ikke ny – og slet ikke for Fængselsforbundets formand Kim Østerbye. Det har han argumenteret for i en årrække.

”Der er mange fordele ved, at fængselsbetjente får status som bachelorer, og en af dem er unægteligt, at det ville blive nemmere at rekruttere nye folk,” siger han.

ET GODT JOB TRODS ALT

Det ærgrer Kim Østerbye, at så få ser fængselsbetjentjobbet som en mulighed. Både fordi der mangler betjente i Kriminalforsorgens institutioner, og fordi jobbet som fængselsbetjent er en god, spændende og givende beskæftigelse.

”Som fængselsbetjent får man lov at opleve verden på en helt særlig måde. Man får virkelig lov til at bruge sig selv og gøre en forskel for både indsatte og kollegaer. Og man er en del af stærkt fællesskab hele karrieren,” siger han.

Han medgiver, at der også er negative side ved jobbet med vold, trusler og højt sygefravær: ”Det forsøger vi som fagforening at sætte fokus på. Hvis det spiller ind på rekrutteringen, er det bare endnu en god grund til, at Kriminalforsorgen gør fængselsbetjentenes hverdag sikrere,” siger Kim Østerbye.

KUC OPGRADERER PÅ REKRUTTERINGEN

Ifølge Anne Bunimowicz, der er uddannelseschef i Koncern HR, er der rift om den gruppe medarbejdere, som Kriminalforsorgen er interesserede i. Man forsøger derfor at gøre ansøgerfeltet bredere ved at give bedre muligheder for at komme ind på uddannelsen.

”Blandt andet har vi sat studiekravet for håndværkere ned. De kan til gengæld komme på niveau på VUC eller gennem e-læringskurser. I den forbindelse ser vi også på opkvalificering af værkstrenes uddannelse. Desuden arbejder vi også med Rigspolitiet for at lave en landsdækkende strategi omkring ansøgergrupperne. Og så har vi planer om tre og seks måneders opkvalificerende forløb – de såkaldte uniformspakker – med Fyns Politi,” siger hun.

Men bedre muligheder for at komme godt ind på uddannelsen som fængselsbetjent kan ikke stå alene. Der bliver også fokuseret på mere samarbejde på tværs af uddannelser og jobcentre.

”Vi har nedsat en task force, der samarbejder med lokale uddannelsessteder, jobcentre, professionshøjskoler og SOSU-uddannelser. Desuden kigger vi på om Kriminalforsorgen kan benytte politiets åbne strategi i forhold til interesserede ansøgere og mentorordninger. Vi vil for eksempel gerne give potentielle ansøgere mulighed for at få en fængselsbetjent som mentor, og af den vej få et indblik i hvad jobbet indebærer,” siger Anne Bunimowicz.

FANGERNE SÆTTER PRIS PÅ FÆNGSELSBETJENTENE

For tredje år i træk vurderer de indsatte fængselsbetjentenes indsats positivt.

Af Kristian Westfall

Langt de fleste indsatte har et godt samarbejde og en god hverdag med fængselsbetjentene omkring dem.

Det viser brugerundersøgelsen fra fængsler og arresthuse i 2015. Her svarer fire ud af fem indsatte, at de i 'høj grad' eller 'nogen grad' har god kontakt med fængselsbetjentene på deres afdeling.

Og det er en lille forbedring i forhold til undersøgelsen året før.

I 2014 svarede 75 procent af de indsatte, at de havde en god kontakt med betjentene. Tallet er nu 78 procent.

Desuden oplever 70 procent, at de modtager hjælp fra fængselsbetjentene, når de har brug for det. Samme andel er tilfredse eller meget tilfredse med måden, som fængselsbetjentene taler til de indsatte på.

ORDENTLIGE OG TILGÆNGELIGE

Psykolog Anja Leavens, der har 17 års erfaring med indsatte fra forskellige institutioner i Kriminalforsorgen, er ikke overrasket over, at betjentene får fine bedømmelser af de indsatte. De danske fængselsbetjente er nemlig dygtige til at finde balancen mellem det hårde og det bløde.

"De fleste betjente er gode til den positive kontakt. De opfører sig ordentligt, og er tilgængelige, og blander sig ikke unødigt," siger hun.

Også når indsatte vurderer afsoningsforholdene, er de fleste positive. 64 procent er alt i alt 'tilfredse' eller 'meget tilfredse' med de vilkår, de afsoner under.

De gode relationer er meget vigtige i den sammenhæng, mener psykologen: "Jeg tror, at indsatte værdsætter en høj grad af professionalismisme. De indsatte jeg taler med, er glade, når betjentene er solide og forudsigelige. Det giver tryk i relationen, og det betyder rigtig meget for miljøet i fængslerne," siger Anja Leavens.

POSITIVT TRODS OVERFALD

Fængselsforbundets formand, Kim Østerbye, er glad for resultatet. Også set i lyset af de seneste voldsomme overfald på fængselsbetjente.

"Undersøgelsen viser, at fængselsbetjentene generelt skaber gode relationer til de indsatte. Det er jo på trods af, at oddsene er imod os, når man tænker på, at vi arbejder med frihedsberøvede mennesker."

Formanden peger på, at fængselsbetjentens opgaver har ændret sig i forhold til tidligere. Nok går betjentene stadig rundt med nøgler, men i dag er det de relationer, som de skaber med de indsatte, der er det vigtigste.

"Nutidens fængselsbetjente og værk mestre løser en kompleks samfundsopgave på mange niveauer. Vi hjælper de indsatte med at komme ud af deres stofmisbrug. Vi giver dem meningsfuldt arbejde. Og vi støtter dem i at tage en uddannelse. På den måde har vi en væsentlig del af ansvaret for at resocialisere de indsatte til et liv uden kriminalitet," siger Kim Østerbye.

Han hæfter sig desuden ved, at fængselsbetjentene er dem, som de indsatte har en klare holdning til. Mange af de andre personalegrupper – som for eksempel lærere, præster, imamer og uddannelsesvejledere – får langt færre positive tilkendegivelser, fordi de indsatte i høj grad svarer 'ved ikke'.

Det understreger ifølge formanden, at fængselsbetjentene i den grad lever op til ordene i seneste flerårsaftale om, at fængselsbetjentene er krumtappen i Kriminalforsorgens arbejde.

"Du kan afsone uden at relationen til en lærer, en præst eller en misbrugsbehandler spiller den store rolle, men du kan ikke afsone uden at din relation til fængselsbetjentene er uhyre vigtig. Derfor kan vi som faggruppe være enormt stolte af brugerundersøgelserne," siger han.

Anja Leavens faggruppe er også en af dem, som en stor andel af indsatte svarer 'ved ikke' til. Præcis 59 procent. Hun påpeger, at det er et problem, at så få faktisk møder en psykolog, mens de er indsatte.

"Hvis flere rent faktisk mødte psykologer, ville det helt klart gøre noget godt for den generelle sikkerhed i fængslerne," siger hun.

MERE END 2.000 HAR SVARET

I alt 2.095 indsatte har valgt at besvare brugerundersøgelsen. Det svarer til 64 procent af alle indsatte, hvilket er samme andel som i 2014.

Det er en blandet skare af indsatte, som har udfyldt spørgeskemaet. Der er ingen grupper – for eksempel unge, rockere og indvandrere – som har valgt at boykotte undersøgelsen. Dog er svarprocenten for indsatte med anden etnisk baggrund end dansk lidt lavere.

Hele 78 procent af de indsatte er glade for den kontakt, de har med betjentene i hverdagen.

” Du kan afsone uden at relationen til en lærer, en præst eller en misbrugsbehandler spiller den store rolle, men du kan ikke afsone uden at din relation til fængselsbetjentene er uhyre vigtig,” siger Kim Østerbye.

KVINDELIGE INDSATTE OPFØRER SIG DÅRLIGERE END MANDLIGE

Der er forskel på mænd og kvinder. Også når det kommer til indsatte opførelse i fængsler. En britisk undersøgelse viser, at kvinderne er markant dårligere til at overholde reglerne inden for murene. En del af overtrædelserne er vold mod personalet: 52 ud af 1.000 kvinder begår vold mod personalet, hvor det kun er 45 ud af 1.000 mænd.

TJENESTEMÆNDENES LÅNEFORENING SÆNKER RENTEN

Tjenestemændenes Låneforening kom ud af 2015 med et positivt resultat på 12,7 millioner kroner. Derfor sænker Låneforeningen udlånsrenten med 0,25 procentpoint til 5,75 procent. Desuden ændres rentetilskrivningen fra halvårlig til kvartalsvis, hvilket er en fordel for låntagerne.

FACEBOOK MINDSKER UNGES KRIMINALITET

Der er god grund til at sende dine børn på de sociale medier. Når unge hænger ud på Facebook i stedet for på gaden, begår de nemlig mindre kriminalitet. Det mener forskningschef Britta Kyvsgaard fra Justitsministeriets Forskningskontor. Hun vurderer, at de sociale medier er en af årsagerne til, at ungdomskriminaliteten falder. Ideelt set bør de unge altså blive hjemme foran mobil og computer hele dagen, så er der slet ingen kriminalitet.

FORBUNDET VENDER TILBAGE TIL FOLKEMØDET

Fængselsforbundet er igen at finde på Folkemødet på Bornholm i juni. Under overskriften 'Kom i fængsel' sætter vi i samarbejde med Kriminalforsorgen fokus på arbejdet for at få de kriminelle videre i livet. Blandt andet fortæller fængselsbetjente fra Rønne om deres arbejde. Ligesom narkohundene viser deres færdigheder. Forbundet har også arrangeret en debat med Folketingets retsordførere om forholdene i fængslerne. Desuden lægger Fangekoret vejen forbi.

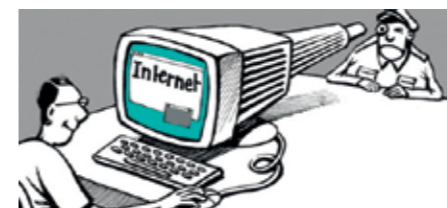

PIND: RYGEFORBUD ER EN GOD IDÉ

"Vil ministeren redegøre for mulighederne for og konsekvenserne af, at indføre indendørs rygeforbud blandt landets fængselsindsatte med henblik på at styrke arbejdsmiljøet blandt fængselspersonalet?" Sådan lød spørgsmålet i begyndelsen af april fra retsordfører Trine Bramsen (S) til justitsminister Søren Pind (V). Det korte af det lange af ministerens svar er: "Jeg synes, det er en god idé, at der indføres rygeforbud i Kriminalforsorgens institutioner."

599

Så mange gange blev der brugt håndjern i Kriminalforsorgen i 1. kvartal 2016. Tallet var 398 i samme periode sidste år.

CHEFEN KIGGER MED, NÅR DU GÅR PÅ NETTET

Kriminalforsorgen styrker overvågningen af sine it-systemer for at imødegå misbrug af data og andre alvorlige sikkerhedsrisici. Overvågningen omfatter også medarbejdernes aktiviteter på nettet, og hvem de sender e-mails til.

FLERE DUKKER OP TIL AFSONING EFTER BREVPOSTEN ER GENINDFØRT

Som led i den offentlige digitaliseringsstrategi gik Kriminalforsorgen i 2014 over at til indkalde afsonere med elektronisk post. Det viste sig dog hurtigt, at det var en dårlig idé. Mange dømt tjekkede ikke deres e-post, og de gik derfor rundt i uvidenhed om, at de faktisk burde sidde bag lås og slå. I løbet af 2015 genindførte Kriminalforsorgen derfor brevposten. Antallet af udeblivelser er siden faldet.

DU SKAL I FÆNGSEL, JONNA!

Jonna Innistovu blev i slutningen af april indkaldt til afsoning via sin e-boks. Indkaldelsen burde ikke komme som en overraskelse, hvis Jonna havde fået en dom. Men eftersom husmoderen fra Filskov ved Grindsted aldrig har haft en kriminel løbebane, var hun en kende overrasket over, at hun nu skulle indlogeres på Hotel Gitterly. "Jeg fik et chok," siger Jonna Innistovu til Jyske Vestkysten. Kriminalforsorgen beklagede efterfølgende fejlen. Brevet var tiltænkt en mand i Valby, som havde samme fødselsdag som Jonna. Og i farten havde en medarbejder i Kriminalforsorgen indtastet de sidste fire cifre i Jonnas cpr-nummer i stedet for mandens.

VÆRKMESTRENE ER PRESSET PÅ TID OG OPGAVER

Stigende arbejdspress, flere opgaver og manglende anerkendelse. Sådan oplever mange værk mestre deres arbejdssituation i 2016.

Af Søren Gregersen

År for år bliver der færre medarbejdere til at holde beskæftigelse og uddannelse i gang på Kriminalforsorgens arbejdspladser.

Til trods for at politikerne ønsker at styrke arbejdsmarkedsindsatsen i fængslerne, skæres der nemlig ned på værk mesterområdet.

I løbet af de seneste ti år er der næsten forsvundet 100 stillinger. Hvor der i 2006 var 447 værk mestre, er der i dag kun 356 tilbage.

I dette lys overrasker det ikke, at værk mestrene stiller sig kritisk over for deres arbejdsvilkår i en spørgeskemaundersøgelse, som Fængselsforbundet gennemførte foråret 2016.

I undersøgelsen peger hovedparten af værk mestrene på, at de oplever større arbejdsmængde, ringere bemanning og manglende anerkendelse i Kriminalforsorgen.

Eksempelvis vurderer 81 procent af de 212 værk mestre, som har svaret på undersøgelsen, at de har fået større arbejdspress i løbet af de seneste tre år.

De indsatte er blevet socialt tungere, og der er færre værk mestre til at løfte opgaverne, lyder vurderingen typisk i undersøgelsens kommentarfejer.

En værk mester skriver for eksempel: "De indsatte, der skal beskæftiges, er væsentlig sværere at beskæftige, da de uddannelsesmæssigt er dårligere end tidligere, samtidig har mange af dem store sociale udfordringer og misbrugsproblemer."

En anden skriver kort og godt: "Vi er færre hænder, klientellet er tungere og arbejdspresset større."

Mens en tredje fortæller, at de på hans værksted er gået fra syv værk mestre i 1997 til fire i dag.

Alene inden for de seneste tre år er der blevet 54 færre værk mestre i Kriminalforsorgen. Værk mestrene oplever i stor stil, at ledige stillinger ikke genbesættes, når en kollega for eksempel går på pension eller er langtidssyg.

Nok er antallet af indsatte faldet med 13 procent i løbet af ti år, men antallet af værk mestre er faldet med 20 procent i samme periode.

KIM ØSTERBYE: DET ER EN SKÆV UDVIKLING

Fængselsforbundets formand kalder udviklingen for kritisk. Han mener, at man har forsømt en personalegruppe, som spiller en central rolle for at løse Kriminalforsorgens hovedopgaver om resocialisering og sikkerhed.

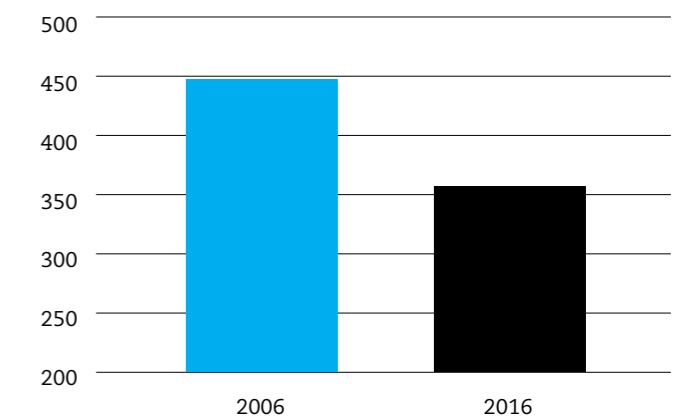
"Det er helt skævt at skære ned på det personale, som beskæftiger og uddanner de indsatte," siger han.

Formanden undrer sig over, at der bliver færre værk mestre, når ønsket fra politikerne på Christiansborg er at styrke arbejdsmarkedsindsatsen i fængslerne.

"Udhulingen af faget strider mod det politiske ønske om at styrke resocialiseringen via job og uddannelse. Desværre har det været tomme ord, når direktøren lovede, at der ikke skulle spares på frontlinjen og i stedet på ledelse og administration. Undersøgelsen viser, at de enkle fængsler alligevel har sparet i værk mestergruppen."

>

ANTAL VÆRKMESTRE I KRIMINALFORSORGEN

På ti år er antallet af værk mestre i Kriminalforsorgen reduceret med næsten 100. Kilde: Kriminalforsorgen.

” Vi er færre hænder, klientellet er tungere og arbejdspresset større.

LÆS HELE
VÆRKMESTER-
UNDERSØGELSEN
PÅ FAENGSELS-
FORBUNDET.DK

Han efterlyser derfor mere centralstyring af området: "Det regimeskifte, hvor der skulle skabes bedre sammenhæng mellem produktion, uddannelse og arbejdsmarkedsparathed, er ikke bare noget den lokale ledelse skal styre, men noget som områdeledelserne og direktoratet bør tage førertrøjen på og prioritere meget højere," siger Kim Østerbye.

OPTIMAL BEMANDING

En af årsagerne til at antallet af værk mestre falder, er ifølge enhedsleder for produktionen Peter Larsen, fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, at faggruppen er blevet ramt i forbindelse med udmøntningen af den seneste politiske aftale for Kriminalforsorgen.

Værkmestergruppen var som udgangspunkt ikke omfattet af de effektiviseringer, som et projekt om optimal bemanning skulle bidrage med, men det blev overset. Derfor er mange ledige værkmasterstillinger ikke blevet besat eller nedlagt i forbindelse med lokale omorganiseringer.

"Det markante fald i antallet af værk mestre er meget uheldigt, når der samtidig stilles krav om øget fokus på erhvervsuddannelse af de indsatte," siger Peter Larsen.

Han peger på, at der er tilført ekstra ressourcer i form af værk mestre til at styrke erhvervsuddannelserne, men at der samlet set er langt færre til at løfte bygningsdrift og produktionen i værkstederne.

Der er de seneste år konverteret ca. 300.000 timer i Kriminalforsorgen fra drift og produktion til uddannelse gennem et projekt om uddannelses- og arbejdsmarkedsparathed samt AMU- og EUD-forløb.

Det er et prioriteringsskifte som værk mestre i høj grad medvirker til. For en stor del af de indsattes uddannelse foregår på Kriminalforsorgens arbejdspladser og ikke på skolebænkene.

"Der er stor grund til at rose værk mestre for, at det rent faktisk har kunnet lade sig gøre at styrke uddannelsesindsatsen, når antallet af værk mestre er reduceret så markant," siger Peter Larsen.

Kim Østerbye er enig i, at man bør styrke de indsattes uddannelse – herunder erhvervsuddannelse – men det betyder ikke, at den almindelige drift skal forsvindes: "Jeg er med på, at man laver et prioriteringsskifte, men her er ressourcerne ikke bare flyttet fra et område til et andet. Det ser ud til, at man har benyttet muligheden til at beskære området samlet, og at det går ud over den almindelige drift."

Han peger på, at den beskæftigelse som bruges til drift og produktion er mindst lige så vigtig som uddannelsesindsatsen.

"Vi har mange afsonere, som det ikke giver mening at sætte i uddannelsesforløb. Mange er korttidsafsonere og er slet ikke egnede til at gå i gang med en uddannelse. De har helt andre udfordringer. Det, at have en almindelig arbejdsdag, er alene en læringsproces for dem," siger Kim Østerbye.

RINGERE KLIENTEL OG NYE OPGAVER

Peter Larsen er enig i, at mange indsatte er tungere end tidligere: "Der er helt sikkert noget om snakken, at de indsatte bliver dårligere, i takt med at vi i højere grad bruger alternative afsoningsformer."

Han peger samtidig på, at værk mestre, som alle offentligt ansatte, presses af nye opgaver for eksempel øgede dokumentationskrav, anvendelse af it-systemer og klientsagsbehandling med videre.

Han vurderer, at det at værk mestre – som den eneste personalegruppe i Kriminalforsorgen – er selvaflysende, forstærker problemerne.

"Der er ingen til at erstatte dem under ferie, sygdom og efteruddannelse. Det er urimeligt og styrker oplevelsen af stigende arbejdspress, og at der ikke er tid nok til opgaverne," siger Peter Larsen.

I spørgeskemaundersøgelsen tilkendegiver 37 procent af værk mestre, at de 'ofte' eller 'meget ofte' føler, at de er udkørte i jobbet. 45 procent svarer, at de oplever det 'nogle gange'.

PÅSKØNNELSE I JOBBET

Værk mestre er også blevet spurgt, om de oplever, at der sættes pris på deres indsats i Kriminalforsorgen. Det spørgsmål svarer syv ud af ti 'i mindre grad' eller 'slet ikke' til.

Det skinner igennem i kommentarerne. Her er tre eksempler:

"Jeg har oplevelsen af, at vi er en flok arbejdsfolk, som hverken betjente eller administrativt personale værdsætter," skriver en værkmaster.

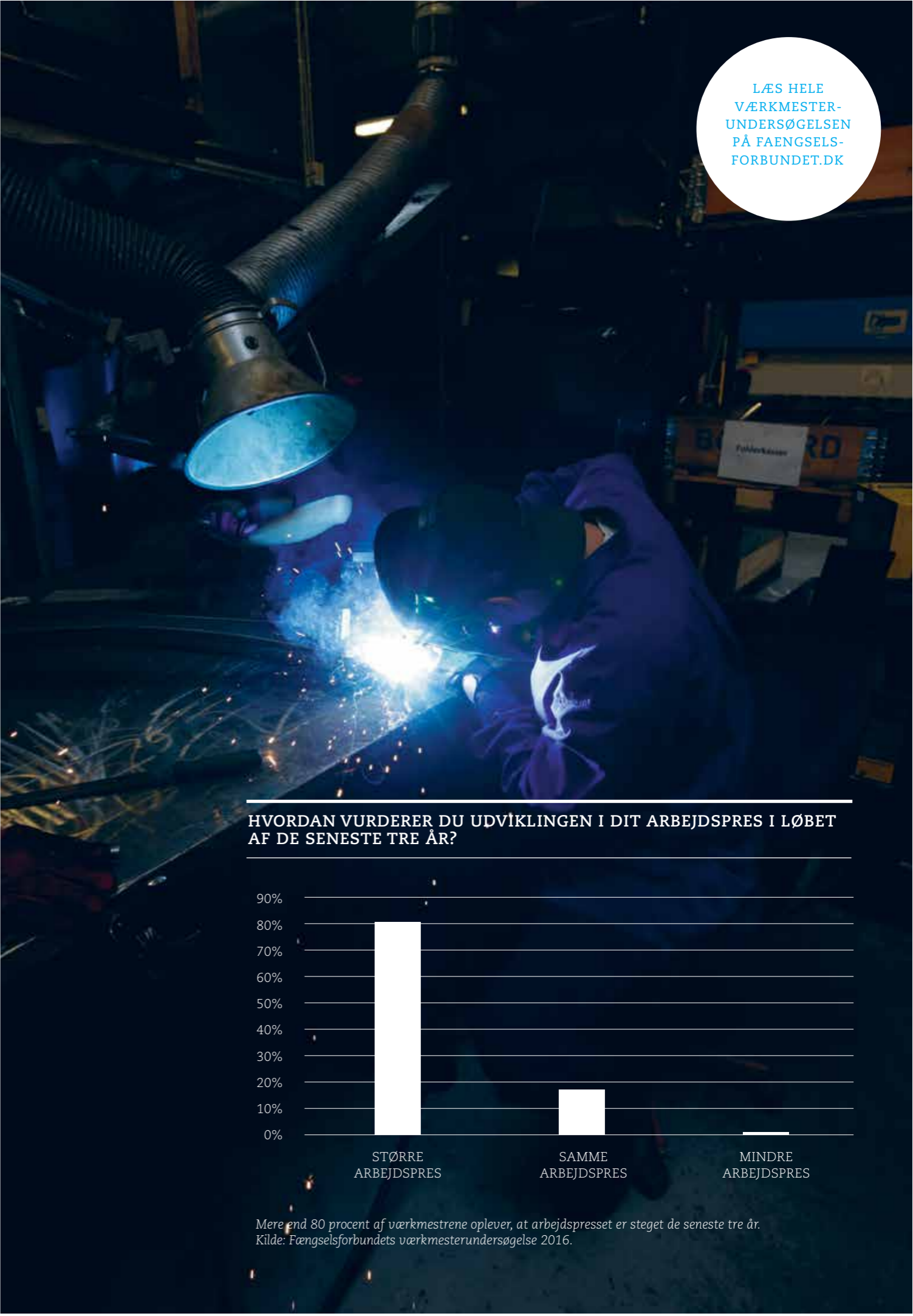
En anden skriver: "Vi føler os overset og lidt som en uddøende race. Skole og uddannelse overtager mere og mere."

Og en tredje: "Jeg føler, vi er en total overset personalegruppe, selvom det trods alt er os der beskæftiger de indsatte 37 timer om ugen. Vi bliver sjældent hørt, bliver ikke taget hensyn til og sjældent spurgt til råds."

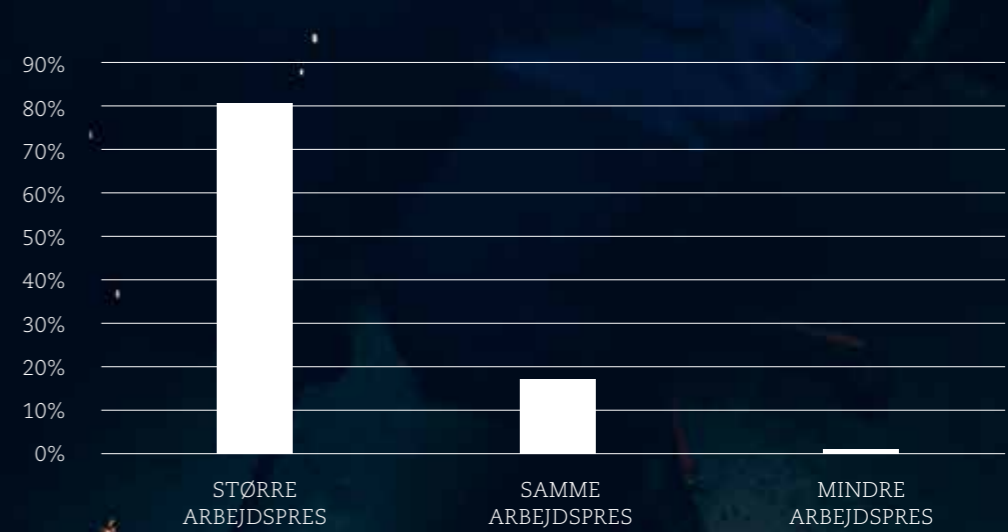
Peter Larsen peger på to årsager til at værk mestre savner anerkendelse.

"For de første har de seneste mange års fokus på behandling og programvirksomhed nok et stykke ad vejen styrket opfattelsen hos værk mestre af, at ganske almindeligt arbejde ikke er vigtigt – selvom det fylder 60 procent af de faktisk gennemførte beskæftigelsesaktiviteter. For det andet er værk mestre nok ikke i samme grad som andre personalegrupper gode til at markedsføre sin indsats i den samlede beskæftigelse. Man passer jo bare sit arbejde," siger han og fortsætter: "Der ligger en fælles opgave for direktoratet og Fængselsforbundet i at styrke den interne markedsføring af den helt basale del af beskæftigelsen, for værdien af den daglige drift må selvfølgelig have et særligt fokus fra os alle."

Fagbladet tager i de kommende måneder andre emner op fra værkmasterundersøgelsen blandt andet værk mestrenes samarbejde med de indsatte.

HVORDAN VURDERER DU UDVIKLINGEN I DIT ARBEJDSPRES I LØBET AF DE SENESTE TRE ÅR?

Mere end 80 procent af værk mestre oplever, at arbejdspresset er steget de seneste tre år. Kilde: Fængselsforbundets værkmasterundersøgelse 2016.

” Vi føler lidt, at vi udfylder en rolle som dagsparkering for de indsatte. Det er ærgerligt, for vi har meget mere at byde på.

Bogbinder Janne Sørensen og skiltetekniker Martin Kaspersen efterlyser, at arbejdspladserne bliver prioriteret højere i Kriminalforsorgen.

FRA SYV TIL FIRE VÆRKMESTRE

Trykkeriet i Nyborg Fængsel er et af de steder, hvor man kan mærke nedprioritering af værkemesterområdet i Kriminalforsorgen.

Af Søren Gregersen

En chef på kontoret, to trykkere, tre bogbindere og en sætter. Sådan var værkemesterbemandingen for få år siden på trykkeriet i Nyborg Fængsel.

Nu er der kun én trykker, én bogbinder, én sætter og en nyansat værkemester tilbage til at tage sig af 23 indsatte.

Der er med andre ord forsvundet tre værkemestre i løbet af de seneste år. Det betyder, at arbejdspresset er steget væsentligt fortæller værkemestrene Janne Sørensen og Martin Kaspersen, som fagbladet besøger i slutningen af april.

Kombinationen af tungere klientel, større arbejdspress og færre hænder påvirker arbejdsmiljøet negativt på arbejdspladsen, som løser mange opgaver i Kriminalforsorgen og for andre organisationer. Eksempelvis producerer trykkeriet specialkuverter til sygehusene, som bruges til at sende prøver rundt mellem afdelingerne.

”Vi har svært ved at få det til at hænge sammen. Det faglige bliver lidt sekundært, efter at vi er skåret ned fra syv til fire,” siger Martin Kaspersen.

Janne Sørensen er enig: ”Vi er ikke folk nok. Det går ud over fagligheden, og det betyder, at de indsatte i højere grad går rundt for sig selv.”

HÅRDERE KLIENTEL

Arbejdsmiljøet presses af, at klientellet er hårdere i forhold til tidligere.

På trykkeriet er der stort set kun udlændinge og danskere af anden etnisk herkomst. Især banderelaterede unge fra eksempelvis Black Army eller LTF giver store udfordringer.

”De har aldrig været på arbejdsmarkedet, og de har meget svært ved at bestride et syv timers arbejde, som vi forventer af dem,” siger Janne Sørensen.

En stor del af hverdagen for værkemestrene går derfor med at motivere de indsatte. Og så går tiden fra de faglige opgaver. Trykkeriet løser derfor ikke samme højt specialiserede opgaver, som tidligere.

OPDELING MELLEM DE INDSATTE

Hvis det stod til de to værkemestre, burde man i højere grad dele de indsatte op i de motiverede og de vrangvillige. Det kunne for eksempel ske ved at droppe de indsattes arbejdspligt og lave alternativer for de traditionelle arbejdspladser; eksempelvis hobbybaserede værksteder.

Det vil for det første styrke drift og produktion. Og for det andet vil det gøre det nemmere at uddanne de indsatte, som faktisk er interesseret i at komme videre.

”Det er hul i hovedet at sige, at man skal uddanne sig, bare fordi man er i fængsel. Det fleste er slet ikke interesserede i det,” siger Janne Sørensen.

Hun mener, det er bedre, at de indsatte beskæftiger sig med noget, som de interesserer sig for, så de får en god afsoning.

FAGLIG NIVEAU OG RESOCIALISERING

De to værkemestre har forskellige indfaldsvinkler til jobbet i Kriminalforsorgen. Janne Sørensen er uddannet bogbinder og søgte jobbet i Nyborg for at arbejde med sit fag.

Martin Kaspersen er tidligere fængselsbetjent, som efterfølgende blev udlært som skiltetekniker. Han søgte tilbage til Kriminalforsorgen på grund af sin interesse for at arbejde med kriminelle.

De to indgangsvinkler påvirker deres syn på trykkeriets udfordringer. Janne Sørensen lægger især vægt på, at det faglige niveau er truet, mens Martin Kaspersen navnlig er bekymret for mulighederne for at beskæftige og motivere de indsatte.

Men begge elementer påvirkes negativt, når der er færre hænder til at løfte opgaverne, og det bliver ikke bedre af, at værkemestrene i modsætning til fængselsbetjente er selvafløsende.

Er en kollega syg eller på ferie, er der ikke nogen, som tager over: ”Vi er på beskæftigelsesområdet aldrig i plus og må fordele opgaverne mellem os,” siger Martin Kaspersen.

DAGSPARKERING

Martin Kaspersen og Janne Sørensen håber, at værkemestrenes arbejde fremover bliver prioriteret højere i Kriminalforsorgen.

”Vi føler lidt, at vi udfylder en rolle som dagsparkering for de indsatte. Det er ærgerligt, for vi har meget mere at byde på,” siger Martin Kaspersen: ”Vi er trods alt sammen med de indsatte syv timer hver dag.”

På vejen ud ad døren understreger han, at værkemestrene også selv skal på banen: ”Det skal ikke være brok det hele. Du må gerne få med, at vi som værkemestre også skal huske at kigge indad. Nogle gange er vi nok for hurtige til at kritisere ledelsen.”

USIKKER FREMTID FOR 10 ÅRS TRÆNINGSSUCCESS

Træningsordningen 'Green Card' er et plets kud, når det kommer til glade indsatte og fængselsbetjente i Jyderup. Men ordningen er presset af personalemangel og dyre dopingprøver.

Af Kristian Westfall

I Jyderup Fængsel holder de stædigt fast i Green Card-ordningen, hvor indsatte styrketræner under supervision med samtykke om at lade sig dopingteste.

Det, der for ti år siden startede som en kamp mod anabolske steroider, skaber nu ro i fængslet og stærke relationer mellem indsatte og fængselsbetjente.

Men på trods af fordelene er ordningen truet af personalemangel og udgifter til dopingprøver. Det siger fængselsbetjent og instruktør Maria Juhl, der har inviteret fagbladet til Vestsjælland.

Mens de indsatte stilfærdigt trimler ind i træningslokalet med maskiner, som vil gøre enhver Rocky-fan begejstret, forklarer hun.

"Træningen fjerner simpelthen en stor del af presset på afdelingerne. Groft sagt afreagerer de indsatte her fremfor på os. Og man mærker tydeligt, at der er mindre bøvl og pladder, når folk har trænet."

I dag er det indsatte fra behandlingsafdelingen, der er trukket i træningstøjet. De fleste lægger ud med en gang badminton til opvarmning, før vægtskiverne kommer i brug. Og netop for gruppen af indsatte med et tidligere misbrug har træningen en ekstra dimension.

"Træningen giver mere energi, og de indsatte er glade for den struktur, der er. Fysisk set sker der ikke noget på behandlingsafdelingen. Hele kampen foregår i hovedet.

DOPINGFRI TRÆNING

Det er forbudt for indsatte at vægttræne uden at være tilmeldt den såkaldte 'Green Card'-ordning. Med ordningen laver de indsatte en kontrakt med fængslet om at træne uden doping under tilsyn af en certificeret instruktør. Ordningen blev til i samarbejde med Anti Doping Danmark i 2006, men findes kun få steder i dag. Den har nemlig været for dyr at opretholde. For eksempel nedlagde Statsfængslet Østjylland i 2011 ordningen med henvisning til en regning på knap en halv million kroner fra Anti Doping Danmark. De steder ordningen ikke findes har de indsatte kun mulighed for konditionstræning.

Derfor er det enormt vigtigt for denne gruppe at få endorfiner og dopamin (lykkehormoner, red.) til at rulle," siger hun.

Maria Juhl har for øvrigt været med fra begyndelsen, da ordningen for ti år siden blev introduceret på testniveau i hele Kriminalforsorgen, og nu nærmest kun eksisterer i Jyderup.

STYRKER RELATIONER

Ifølge Maria Juhl beretter de indsatte, at træningen hjælper dem til at sove bedre og få ro i afsoningen. Hvilket er en åbenlys fordel for alle, der færdes i fængslet.

Desuden er hun overbevist om, at muligheden for træning kan aflæses i forbruget af hash blandt for eksempel indsatte med ADHD. Og hvor hashforbruget går ned, går relationsarbejdet op. Det er nemlig ikke kun overarme og brystmuskulatur, der styrkes ved træningsordningen. Det gør forholdet mellem indsatte og betjente også.

"Relationsmæssigt er det her enormt vigtigt, og vi kan tydeligt mærke, at arbejdet med de indsatte er nemmere," siger Maria Juhl.

USIKKER FREMTID

Selvom succesen er meget håndgribelig, går ordningen en usikker tid i møde.

"Vi er desværre pressede af personalemangel og økonomi. Det sker alt for tit, at vi må aflyse træning, fordi vi instruktører skal dække huller i vagtplanen," siger Maria Juhl.

Det er desuden dyrt at dopingteste de indsatte. Derfor har stort set alle andre fængsler valgt kun at give de indsatte lov til konditionstræning frem for styrketræning.

"Som udgangspunkt bruger vi 120.000 kroner om året på dopingkontroller. Og selvom vores ledelse støtter op om ordningen, er det penge, der skal findes hver år," siger Maria Juhl.

ANTI DOPING DANMARK: VI MÅ FINDE EN LØSNING

Det var aggressive hormonbøffer, der for ti år siden fik Kriminalforsorgen til at starte et samarbejde med Anti Doping Danmark, hvis direktør Michael Ask, ærgrer sig over, at samarbejdet er truet.

"Vi er jo sat i verden for at bekæmpe brug af steroider og andre præstationsfremmende stoffer, og vi vil selvfølgelig også gerne kunne løse den opgave i Kriminalforsorgen," siger han i telefonen til fagbladet.

Ifølge direktøren skal årsagen til de høje priser dog findes i manglende købmandskab fra Kriminalforsorgens side.

"Siden ordningens begyndelse har hvert enkelt fængsel eller arresthus skulle forhandle priser for dopingkontrollerne, men det er klart, at hvis Kriminalforsorgen henvender sig på vegne af alle institutionerne, kan vi give en langt mere favorabel pris," siger Michael Ask.

"Fængslerne er et vigtigt sted for os at være tilstede, så vi må finde en løsning," siger han.

” VI HAR JO SKULLE NULSTILLE OS SELV, OG SE DET HELE MED ANDRE ØJNE

Hverdagen på Kærshovedgård er blevet meget anderledes efter afviste asylansøgere rykkede ind i det åbne fængsel.

Af Kristian Westfall

Det kom bag på de fleste – og ikke mindst Kærshovedgårds medarbejdere – da integrationsminister Inger Støjberg (V) bramfrit bekendtgjorde på tv, at det midtjyske fængsel ikke længere skulle rumme almindelige afsonere, men i stedet fungere som udrejsecenter for udviste og afviste asylansøgere.

Ministeren har siden beklaget den knap så elegante håndtering. Også over for Fængselsforbundets tillidsrepræsentant på tjenestestedet, Ronnie Gram. Han fik en personlig undskyldning, da ministeren for nylig var på fængslets matrikel.

Selvsamme Ronnie Gram tager imod fagbladet ved hovedbygningen på den tidligere herregård.

Inden for i betjentstuen vidner videoskærmene om lav aktivitet. Ifølge fængselsbetjent Verner Lübker er der kun 17 personer indlogeret, selvom der i al hast blev gjort plads til 350 efter ministerens udmelding.

Hastværket gav stor usikkerhed blandt betjentene om, hvordan transformationen fra fængsel til udrejsecenter skulle løbe af stablen.

”Der har været mange frustrationer blandt kollegaerne på grund af den store uvished. Vi har jo skulle nulstille os selv, og se det hele med andre øjne. Det har været svært for nogle,” siger Verner Lübker.

Ifølge Ronnie Gram har det derfor også været en fordel, at de nye beboere er kommet drypvis.

”Hverdagen kører fint, og det har helt klart været godt, at de er kommet få i antal, så alle har kunne vænne sig til den nye situation,” siger han, og fortsætter: ”Ingen kunne sige, i hvilket tempo det hele skulle ske. Men der har været en positiv tilgang fra personalet,” siger tillidsrepræsentanten.

SMÅ OG STORE ÆNDRINGER

Der er også sket en række ændringer i hverdagen efter fængslet fik status af udrejsecenter.

Først og fremmest er de indsatte ikke indsatte mere – de er beboere. Det vil sige, at de kan komme og gå som de vil, men de har det, der hedder opholdspligt. Det vil sige, at beboerne som udgangspunkt skal overnatte på centeret.

”Det med at de indsatte er beboere, og at cellerne er værelser, skal man lige vænne sig til at sige,” siger Ronnie Gram med et smil.

HVEM BOR PÅ UDREJSECENTER KÆRSHOVEDGÅRD?

Der er tre kategorier af beboere på Kærshovedgård: 1. Kvinder og mænd, der har fået endeligt afslag på asyl, og hvis udrejsefrist er overskredet. 2. Personer, der er udvist ved dom. 3. Og personer, der er på såkaldt tålt ophold. Det vil sige, at dem der sidder på værelserne på Kærshovedgård venter på at blive sendt ud af Danmark. Mange kan dog ikke umiddelbart sendes ud. Ofte fordi deres hjemland ikke ønsker at modtage dem, eller fordi de risikerer at blive udsat for tortur i deres hjemland.

Men det er langt fra det eneste.

Der er en gul linje på asfalten uden for vagtstuen. Da Kærshovedgård var fængsel måtte de indsatte ikke overskride den. Det må beboerne gerne. Ifølge Verner Lübker gibber det stadig i de fleste betjente, når en beboer spankulerer over på den anden side.

”Man skal lige til at sige noget, men så holder man sig tilbage,” siger Verner Lübker, der har været 36 år i Kriminalforsorgen.

LOKAL RESTAURANT YDER TOLKEBISTAND

Der er forskellige nationaliteter blandt beboerne for eksempel afghanere, irakere og kinesere. En del har været i Danmark i mange år, og fængselsbetjentene kommunikerer på dansk eller engelsk med de fleste. Men ikke med alle, hvilket har gjort at betjentene i mange tilfælde må improvisere.

”Vi har haft problemer med at kommunikere med en kinesisk mand, vi har siddende. Så ringede vi til den lokale kinesiske restaurant, og fik en der fra til at oversætte. Det fungerede fint,” siger Verner Lübker.

En anden konsekvens ved de nylige forandringer er, at produktionen på værkstederne på Kærshovedgård lukker ned og fortsætter på Nørre Snede.

”Produktionen har virkelig fungeret godt, så vi håber, at det kan fortsætte på samme måde i Nørre Snede,” siger Ronnie Gram.

STILLE OG EN SMULE TRIST

Der trisser en flok katte rundt i forårssolen ved bygningen, der huser de 17 beboere. Inden for er der helt stille, selvom det er et stykke op af formiddagen.

”De fleste holder sig meget på deres værelser, hvor de sidder og venter. Der er ikke fjernsyn på værelserne. De er blevet pillet ned og stillet til opmagasinering,” siger Ronnie Gram.

Til gengæld er der fine køkkenfaciliteter, som de tidligere indsatte brugte. Men de nye beboere må ikke selv lave mad.

”Maden bliver bragt udefra og udleveret fra det gamle afdelingskontor tre gange om dagen. Der skal selvfølgelig tages nogle hensyn til svinekød for eksempel, men det fungerer OK som en midlertidig løsning.”

Uden for har kattene samlet sig under et vindue, som en beboer har åbnet. Han vinker afværgende mod at blive fotograferet, og trækker gardinet for.

Før vi går tilbage mod parkeringspladsen runder vi fodboldbanen, der ligger længst væk fra vagtstuen. Her er der planer om at udvide kapaciteten med barakker til flere afviste asylansøgere – helt op til 600 personer i alt.

Det virker lidt ejendommeligt med en kraftig udvidelse, som vi står der på en nærmest forladt matrikel. Men det passer godt med den nye virkelighed på Kærshovedgård, der på mange måder er uforudsigelig.

”FORBUNDET FATTER IKKE NOGET

Det er et udtryk, der fra tid til anden fremgår af Fængselsforbundets Facebookside. Men er det rigtigt? Er forbundskontoret besat af repræsentanter, der intet kendskab har til den virkelige verden?

Af forbundssekretær Bo Yde Sørensen

Jeg vil starte med at konstatere, at de seks valgte repræsentanter på forbundskontoret tilsammen har langt over 100 års erfaring fra Kriminalforsorgens frontlinjer. Såvel fra lukkede som åbne fængsler og arresthuse. Både Jylland, Fyn og Sjælland er repræsenteret.

Helt ubekendte med arbejdet i Kriminalforsorgen kan man derfor ikke hævde, vi er.

Og så har jeg ikke medtaget de mange hundrede års arbejds-erfaring, som vores tillidsfolk regionalt og lokalt har med sig.

Men hvor kommer kritikken fra, at forbundet ikke fatter noget? Jeg tror, der er mange årsager.

Vi er ansat som tjenestemænd i staten. Et ansættelsesforhold der medfører, at vi populært sagt ”har solgt vores sjæl til arbejdsgiveren”.

Dette udtryk skal faktisk tages mere bogstaveligt, end de fleste tror. Rækkevidden af forpligtelsen som tjenestemand, strækker sig langt ind i vores privatliv. Arbejdsgiver kan med tjenestemandsløven i hånden sågar regulere vores fritid. De kan flytte os rundt mellem deres forskellige arbejdspladser. Ja, vi har endda vores eget straffesystem, hvor man kan tildeles diverse sanktioner. Det er vist ikke kendt i ret mange andre professioner.

Disse meget restriktive arbejdsforhold skriver vi alle under på ved vores ansættelse. Flere af disse forhold er derfor ikke noget som en forhandlingsberettiget fagforening som Fængselsforbundet, har mulighed for at påvirke. Det er reguleret via lovgivning. Og når man i en omstillingsperiode, som den vi befinder os i lige pt, oplever store forandringer, så kan det virke voldsomt. Heri skal en del af frustrationerne måske findes.

DET MÅ FORBUNDET BARE FÅ TIL AT GÅ VÆK!

Et andet sted at lede efter kilden til kritikken, kunne være i et andet udtryk, som jeg ofte er blevet mødt med. Udtrykket lyder noget i stil med: ”Det må forbundet bare få til at gå væk!”

Baggrunden for dét udtryk skal findes i en manglende viden om spillereglerne for en fagforenings arbejde.

Et samarbejde mellem en arbejdsgiver og en forhandlingsberettiget fagforening er reguleret på forskellige måder. Af formelle regler. Af uformelle regler. Samarbejdsrelationer og så videre. Lad os tage et par af de mest oplagte positive og negative eksempler.

Ledelsesret. Den kan der aldrig forhandles om. Hverken mere eller mindre. Den kan der samarbejdes om. Det betyder, at vi som fagforening ikke kan kræve, at ledelsen omgør en beslutning, der vedrører dette emne.

Løn og ansættelsesforhold. Disse skal altid forhandles. Her kan ledelsen aldrig ensidigt beslutte noget som helst. Vælger den at gøre det alligevel, ja, så havner de i problemer, når fagforeningen opdager det. Det har vi flere eksempler på. På den måde har vi som fagforening en lang række områder, hvor vi har direkte magt op imod arbejdsgiveren, og hvor vi også bruger den.

Derudover har vi som fagforening en lang række opgaver, hvor der ikke er tale om forhandlingsret op imod arbejdsgiver, men hvor vores kollegaer vælger at give os et direkte mandat til at repræsentere dem. Et eksempel kunne være en arbejdsskadesag. Aktuelt har Fængselsforbundet mere end 100 arbejdsskadesager, hvor vi varetager vores kollegaers interesser. Her er der både tale om tidligere kollegaer og kollegaer, der stadig er ansat. Det er bare et arbejde, som den enkelte kollega ikke kan se.

Når man derfor fra tid til anden oplever, at fagforeningen ikke bare kan ”få det til at gå væk”, ja, så er der måske også her sået et kim til kritikken.

KONSTRUKTIVT SAMARBEJDE

Et andet sted hvor vi som fagforening har en ganske væsentlig opgave, er ved et konstruktivt samarbejde med beslutningstagere. Dem er der flere forskellige af. Det er arbejdsgivere, politikere, fagforeningsrepræsentanter og helt andre igen.

Gode samarbejdsrelationer kræver, at begge parter respekterer hinandens roller, samt at begge parter føler de profiterer af relationerne.

Det bringer mig til et vigtigt budskab. Ofte spørges der til, hvorfor vi ikke hænger beslutningstagere ud offentligt.

Det korte svar: Det skader medlemmernes interesser kollektivt! Derfor.

De færreste mennesker bryder sig om at blive udstillet som tåber i fuld offentlighed. Og hvis man analyserer eksemplerne herpå, vil man ofte kunne konstatere, at resultatet bliver det stik modsatte, af det ønskede. Og andre samarbejdspartnere vil også blive nervøse for at samarbejde med os. Man ved jo

aldrig, hvornår man havner på forsiden. Og konsekvensen vil være, at man trækker sig fra os.

Da jeg var dreng vest for Odense, havde vi for mange år siden et forsamlingshus. Over scenen hang der et skilt med teksten ”Enighed gør stærk”. Et mere slående udsagn har jeg endnu til gode at se. Enighed og fællesskab for os som medlemmer af Fængselsforbundet er den bedste sikkerhed for, at vi når vores mål.

Fagforeningsarbejde består af mange facetter. De synlige. De for dig umiddelbart usynlige. De åbenlyse. Dem der kræver sagskendskab etc.

Men ens for dem alle er, at de skal være gode for alle medlemmer. Det betyder, at det man selv personligt finder helt oplagt, måske virker helt forkert for andre kollegaer. Vi har i omegnen af 3.000 aktive medlemmer (plus vores pensionistforening), hvis synspunkter vi skal forsøge at få til at nå sammen i kompromisser. Det er aldrig nogen let opgave, og slet ikke når man har valgt at arbejde på øretævernes holdeplads. Vigtigt er det også at huske, at der skelnes mellem tillidsrepræsentantarbejde og arbejdsmiljørepræsentantarbejde.

Mange af de opgaver vores tillidsrepræsentanter mødes med af kollegaerne, burde rettelig stiles til arbejdsmiljørepræsentanter. Et eksempel kunne være det psykiske arbejdsmiljø. Her er det hos arbejdsmiljørepræsentanterne at handsken ligger, og det er her, det tunge løft skal tages. Vi, som fagforening, skal naturligvis fortsætte med vores indsats på området. Men opgaven er arbejdsmiljørepræsentanternes.

RING ELLER SKRIV

Så kære kollega, hvis du synes ”forbundet ikke fatter noget”, så kontakt os, ring til os, send en mail. Som oftest vil der være en rigtig god grund til, at vi gør, som vi gør. Ét er i hvert fald sikkert: Vi er altid parate til konstruktiv dialog.

Husk at indflydelse koster en indsats, og i den forbindelse er Facebook ikke den mest optimale løsning.

Enighed gør stærk!

BADMINTON 2016: SVED, GRÅD OG JUBEL

Der var godt 60 tilmeldte til Badmintonstævne i Langeskov Hallerne på Fyn.

Af Anders Strandhave, Krifo

Vi havde som noget nyt prøvet at lægge stævnet en fredag. Det var vi meget tilfreds med.

Der blev spillet rigtig mange kampe. Til sidst nåede vi til de spændende finaler, og der blev svedt, grædt og jublet til den helt store guldmedalje.

Bagefter var der præmieoverrækkelse i hallens cafeteria. Til slut spiste vi af den store lækre buffet, som hallens personale flot havde lavet til os.

Alt i alt et rigtig godt stævne. Men det kan jo altid blive bedre. Krifo har allerede fået mange gode input til forbedringer til næste år, men hører stadig gerne fra de glade badmintonkollegaer.

Husk næste års stævne den 27. januar 2017.

HERRESINGLE A

Nr. 1. Søren Klausen, Møgelkær
Nr. 2. Anders Strandhave, Nørre Snede
Nr. 3. Allan Madsen, Nørre Snede

HERRESINGLE C

Nr. 1. Jacob Kirkegaard, Ringe
Nr. 2. Jesper Jensen, Nørre Snede
Nr. 3. Jon Olsen, Østjylland

HERREDOUBLE B

Nr. 1. Søren Klausen, Møgelkær/Kim Loumann Einstrand, Pension Lyng
Nr. 2. Jørgen Mark, Pension Lyng/Erik Jeppesen Sdr. Omme
Nr. 3. Jens H. Lohse/Rene Adolph, Fiov

HERREDOUBLE C

Nr. 1. Steffen L. Rasmussen/Jacob Dinesen, Søbysøgård
Nr. 2. Martin Eriksen Ringe/Jesper Jensen, Nørre Snede
Nr. 3. Bjarne M. Hansen/Jan Wetke, Søbysøgård

MIXDOUBLE A

Nr. 1. Anne Mette Pi Hansen/Jacob Dinensen, Søbysøgård
Nr. 2. Anders Strandhave/Louise Kolind, Nørre Snede
Nr. 3. Mette Jørgensen/Allan Madsen, Nørre Snede

MIXDOUBLE B

Nr. 1. Carina Andersen/Jan S. Petersen, Fiov
Nr. 2. Jakob B. Nielsen/Marianne Augustenborg, Ringe
Nr. 3. Maria Lindahl/Frederik Nielsen, Fiov

MIXDOUBLE C

Nr. 1. Tine Jensen/Michael Jensen, Ringe
Nr. 2. Kim Einstrand/Anne Mette Guldhammer, Pension Skejby
Nr. 3. Helle Nørtoft/Preben Vestergaard, Sønder Omme

DAMESINGLE B

Nr. 1. Anne Mette Pi Hansen, Møgelkær
Nr. 2. Gitte Hermansen, Østjylland
Nr. 3. Mette Jørgensen, Nørre Snede

DAMESINGLE C

Nr. 1. Mette Svarrer, Sønder Omme
Nr. 2. Michelle Nielsen, Nyborg
Nr. 3. Tina Andersen, Fiov

DAMEDOUBLE B

Nr. 1. Louise Kolind OMN/Gitte Degn, Sønder Omme
Nr. 2. Malene Petersen/Helle Nørtoft, Sønder Omme
Nr. 3. Carina Andersen/Maria Lindhahl, Fiov

HERREDOUBLE OLDBOYS

Nr. 1. Jørgen Mark/Erik Jeppesen, Sønder Omme
Nr. 2. Per Augustenborg/Tom Hansen, Ringe
Nr. 3. Frederik Nielsen/Rene Adolph, Fiov

INDEFODBOLD 2016: INTET ER SÅ SKIDT, AT DET IKKE ER GODT FOR NOGET

Det er et ordsprog, som passer godt på KRIFOs fodboldturnering i Nyborg.

Af Morten Rasmussen, Krifo

Vi ramte en endnu lavere tilmelding i år end sidste år, hvilket på mange måder er bekymrende.

90-100 spillere fordelt på 7 herrehold og 10 mixhold. Det er cirka halvdelen af, hvad vi før i tiden lå på.

Skyldes det manglende interesse i selve turneringen? Skyldes det at stævnet afholdes i en weekend, som gør, at folk vælger det fra grundet kravet på tjenestestederne omkring antal weekendvagter?

Der kan sikkert være mange forklaringer på det. Ud over de ovenstående, kan det være manglende kommunikation på tjenestestederne. Dette er et problem, som har været gældende de sidste par år, og det må vi så bare arbejde på, så vi en dag kan samle mange flere til stævnerne.

FLERE KAMPE

Færre deltagere betød heldigvis flere kampe til hvert hold og hyggeligere omgivelser under selve spisningen om aftenen.

Alt i alt fik alle hold ganske mange kampe fordelt i begge haller og med en kamplængde på hele ni minutter, var det få, som gik fra banen med friske ben.

Set i bakspejlet er ni minutter ikke ideelt. Det er hårdt for de hold, som ikke havde udskifttere på, men da vi ikke altid kan få det, som vi helst ville det, må vi i stedet gøre det så optimalt som muligt.

Folk var dog generelt tilfredse med, at de fik så mange kampe, så helt dårligt kan det ikke være.

STÆVNET

For første gang i mange år havde vi kun afbud fra spillere og ikke hele hold. Dette var en positiv ting, hvilket gjorde, at vi kunne afholde stævnet som planlagt.

Nogle misforståelser gav nogle problemer undervejs, men som altid blev de løst til alles tilfredshed.

De to finaler viste, at det var de rigtige hold, som gik videre, for der blev spillet lige op, masser af spænding, godt spil og flotte mål.

En stor tak til Græker og resten af Nyborghjælperne samt dommerne for deres hjælp som altid. Rart med gode folk, som gør en så lang dag så meget nemmere.

Og en tak fra Krifo for en masse gode kampe og godt humør.

Vi ses til næste år med mange flere deltagere!

MIX-RÆKKE

1. De Beskidte
2. Snede MIX
3. Ringe FTW

HERRE-RÆKKE

1. Midtjylland 1
2. Nordstjernerne
3. Vend den anden kind til

Tillidsmand Åge Priisholm (tv.) og forbundssekretær Bo Yde Sørensen.

ÆRESNÅL TIL ÅGE PRIISHOLM

Næstformand og TR-suppleant Åge Priisholm fra Ringe Fængsel er blevet tildelt Fængselsforbundets æresnål for mere end 15 års virke for forbundet.

Tildelingen skete på generalforsamlingen i lokalafdelingen i Ringe onsdag den 30. marts, hvor Åge stoppede sin tillidskarriere.

Åge kan forlade sin tillidspost med god samvittighed, for han har lagt et stort stykke arbejde i foreningsarbejdet for både forbundets medlemmer i Ringe og for medlemmerne i resten af landet.

På generalforsamlingen sagde forbundssekretær Bo Sørensen blandt andet: "Du har gennem alle årene med fagligt engagement formået at udnytte dine tillidsposter til dine kollegaers bedste. Såvel gennem det arbejde du har lagt direkte i afdelingen, men også ved, at du har sikret, at Steen altid har været klædt bedst muligt på til at klare de store udfordringer, som vi alle ved, mødes af her på Ringe. Og du har formået at gøre det alt sammen i den særlige Ringe-ånd. Tak for indsatsen!"

Åge blev valgt ind i bestyrelsen i forbundets lokalafdeling i Ringe i 1989 og valgt som afdelingsformand i 1991. En post som han bestred frem til 2001. Så valgte han at holde en pause i ti år, indtil han i 2009 blev valgt som næstformand og TR-suppleant.

KOM TIL STUBBEKØBING DEN 29. MAJ

Folk der overvejer at søge ansættelse i Storstrøm Fængsel, har den 29. maj en god mulighed for at opleve lidt af, hvad der sker i området. Den dag afholdes der et stort arrangement i Stubbekøbing. Det handler om havn og vand, og alle de aktiviteter man kan udøve i og ved dette element.

Stubbekøbing ligger tæt på det nye Storstrøm Fængsel, så vi tænker, at nogen måske går med tanker om at flytte her til, og at vi forhåbentlig får nogle nye indbyggere i byen. Derfor vil vi gerne invitere til at komme den 29. maj og se og prøve nogle af de fritidsaktiviteter, man kan beskæftige sig med her. Denne dag vil en masse maritime foreninger fortælle om, hvad de beskæftiger sig med. Det drejer sig om roklubben, lystfiskerforeningen, strandjagtforeningen, sejlkлубben, søspejderne, marinehjemmeværnet og flere andre. Man kan komme ud at sejle med sejlbåd eller motorbåd og mange andre ting.

Når man har været alt det igennem, opdager man, at der faktisk er en rigtig god mulighed for at leve et godt og aktivt liv i Stubbekøbing.

Finn Jørgensen
Touholder for Vild Med Vand i Stubbekøbing

CARSTEN MYNTMAN GÅR PÅ PENSION

Ledende værkfører i Nyborg Fængsel Carsten Myntman går på pension 30. juni. Han er typograf og har styret trykkeriet i Nyborg med kyndig hånd. Carsten Myntman har været ansat i Kriminalforsorgen i 21 år.

LARS ULRIK MATHIESEN GÅR PÅ PENSION

Den 1. maj 2016 gik en meget skattet medarbejder i Holbæk Arrest på pension: Lars Ulrik Mathiesen stoppede efter 34 år i Kriminalforsorgen.

Lars yndede – typisk i forbindelse med et glas rødvin i gode kollegaers nærvær i "kælderen" – at berette, at det var hans moder, som søgte på vegne af Lars om at blive fængselsbetjent. Han blev ansat på Vestre Fængsel for derefter at søge til Holbæk, hvor han har været i en menneskealder.

Lars er ikke alene et fantastisk rart menneske at være sammen med, han er i lige så høj grad en kollega, hvor man lynhurtigt fornemmer nærvær og oprigtighed. Lars spørger altid meget interesseret ind til familien og dine børns skolegang. Ikke på grund af pligt, men på grund af oprigtig interesse.

Lars har i alle årene været et centralt omdrejningspunkt for kollegaerne. Ikke kun på grund af sin personlighed, men også på grund af hans bopæl, som ligger meget tæt på arresten. Hvis der skal være arrangementer, stiller

Lars gerne, på vegne af andelsforeningen, lokaler til rådighed.

Lige så mange ting vi vil savne ved Lars, er der dog også nogle ting, som vi ser frem til, ikke at skulle opleve mere. Lars' Nokia mobiltelefon, hvor opkaldstonen er ganske ulidelig. Lars' håndklæde, som han bevidst glemmer på radiatoren og så videre.

Når alt bliver lagt sammen og trukket fra, er der utrolig mange ting, som jeg vil kunne skrive om Lars, men der ikke er spalteplads, derfor vil jeg afslutte på vegne af personalet i arresthuset med at sige tak for alt, Lars – du gjorde det fan' me godt.

Nu skal du nyde dit otium som brandmand og vicevært og tilbringe mange timer med Bente i jeres sommerhus ved Havnsø. Det har du om nogen fortjent.

På vegne af personalet
Sten Andersen, Holbæk Arrest

JA ELLER NEJ TIL RYGEFORBUD?

Der blev skruet ekstra op for retorikken, da nyheden om et snarligt rygeforbud i fængsler og arresthuse blev lagt på Fængselsforbundets facebookside.

Af Kristian Westfall

Medlemmerne kom til tasterne, da fagbladsartiklen om et muligt rygeforbud blev lagt på forbundets facebookside.

Artiklen blev hurtigt et af de mest diskuterende opslag med 239 kommentarer og 45 delinger.

Reaktionerne i kommentarfeltet lå i hver sin ende af beejstringsskalaen. Vi starter med de knap så positive.

En af dem, der ikke var synderligt imponeret over udsigten til at skulle bede de indsatte om at skodde cigareten, var Maria.

"Amen, halleluja for sådan en gang bras!! Bli'r træt i mit hoved, når jeg læser sådan noget her. Virkelig! Er der virkelig ikke andre problemer i Kriminalforsorgen vi burde sætte i højsædet FØRST??!! Har vi tid til at gå rundt med en rygepegefingervæbning OVENI handleplaner, afgangsbemærkninger, kommunedokumenter etc. NEJ, det har vi ikke... Så husk lige at sætte penge af til flere folk. Og husk lige at sætte penge af til konfliktløsning samtidig!" skriver hun blandt andet.

Mange af de negative kommentarer handler om de konflikter, der kan opstå med de indsatte, hvis et forbud gennemføres.

For eksempel skriver Lars: "Hold nu da op. Vi får ikke andet end konflikter, skrivning af rapporter og et fængsel med 110 indsatte, der sidder i strafcelle, fordi det er femte gang, de har fået en rapport med rygning. Tænker der er større problemer i Kriminalforsorgen end lige passiv rygning."

Det er Kate enig i: "Klart, der skal være en rygepolitik, men et rygeforbud i fængsler vil helt sikkert optrappe og give nogle unødvendige konflikter, de fleste nuværende og tidligere fængselsbetjente ved - hvor meget en smøg kan gøre. Der må være andre måder, man kan løse tingene på."

RYGEFORBUD PÅ VEJ

Justitsminister Søren Pind (V) er i gang med at udforme et forslag til rygeforbud i fængsler og arresthuse. Det oplyste han i et skriftligt svar til Retsudvalget i begyndelsen af april – dog ikke via Facebook.

” Til dem som mener, at det er sindssygt og ikke kan overholdes, kig til Sverige, de har haft forbud i mange år.

DET VAR PÅ TIDE

En af de første til at kommentere positivt på opslaget var Daniel. Som andre trækker han de svenske fængsler frem som eksempel på, at det kan lade sig gøre.

"Til dem som mener, at det er sindssygt og ikke kan overholdes, kig til Sverige, de har haft forbud i mange år. Jeg spurgte en svensk kollega, om det ikke gav en masse ballade og han svarede: "Altså de brokkede sig i et par uger og så var det ligesom det," skriver han.

Han bakkes op af Thomas: "Naturligvis kan det overholdes. Jeg bliver udsat for det hver eneste arbejdsdag. Hovedparten af alle betjente ser det som et stort problem."

Både Jim og Knud mener, at tiden i den grad er moden til et forbud.

"Det var også på tide, kan ikke passe, at vi dagligt skal udsættes for massiv passiv rygning. Ser forslaget velkommen og håber det vedtages," skriver Jim.

Og næsten samme kommentar har Knud: "Det er på høje tid, at få standset det svineri, at personalet skal kunne trives i røg og damp. Bedste nyhed fra Folketinget i lang tid."

Christian ser frem til at kunne skrue ned for sin astma-medicin: "Det ville være dejligt at slippe for passiv rygning og at slippe for at skulle bruge astmamedicin på arbejde. Det skal forbydes hurtigst muligt."

BÅDE OG

Vicky er knap så kategorisk, og kan se sagen fra begge sider. Hun sætter sin lid til at fængselsbetjentene er fagligt godt rustet til at klare utilfredse indsatte.

"Godt for vores arbejdsmiljø. Selvfølgelig giver det os konflikter til en start, men det klarer vi, som vi gør med alle de andre konflikter, vi dagligt håndterer."

DROP BODSORDNINGEN!

Direktøren svarer på en opfordring fra en arbejdsmiljørepræsentant.

Kære Johan Reimann

Jeg er arbejdsmiljørepræsentant/koordinator og sidder også i Område Hovedstadens arbejdsmiljøudvalg.

I disse tider er der lagt mere og mere over på arbejdsmiljørepræsentantens skuldre. Ting som mobning, sygefravær, høje følelsesmæssige krav, besparelser og meget andet er endt på mit og mine arbejdsmiljørepræsentantkollegaers bord.

En af de ting der presser både mine kollegaer og mig, er noget, man ikke har indflydelse på. Jeg tænker her på bodsordningen.

I Ellebæk er vi omkring 44 fængselsbetjente. I 2015 havde vi omkring 28,8 sygedage i gennemsnit. Heraf var kun de syv dage om året per medarbejder almindelig sygdom. Resten af sygedagene stammer fra kollegaer, der er blevet alvorligt syge. Sygdomme som gør, at en stor del af dem, ikke kommer tilbage til Kriminalforsorgen.

Desværre munder det ud i at en i forvejen meget presset økonomi i Ellebæk, nu bliver endnu værre med udsigten til en bod i størrelsesordenen 600.000-700.000 kroner.

I mine øjne er det eneste denne bod gør at straffe de raske medarbejdere med en dårligere økonomi på deres arbejdsplads. De langtidssygemeldte kommer jo ikke tilbage af, at deres arbejdsplads får pålagt en stor bod, men de raske medarbejdere bliver derimod straffet med færre midler og risiko for større nedslidning på grund af manglende resurser.

Jeg opfordrer derfor til at droppe bodsordningen, da den i højere grad fremmer sygefravær end forebygger den.

Med venlig hilsen

Thomas Haasum
Fængselsbetjent i Ellebæk

Kære Thomas Haasum

Tak for dit brev, hvor du skriver om incitamentsordningen – bodsordningen – i forbindelse med sygefravær, som du synes straffer de raske kollegaer, idet den rammer din institution på økonomien.

Sygefraværsincitamentsordningen blev indført i 2013 for at anspre institutionens ledelse til at sætte fokus på sygefraværsområdet. I praksis fungerer den sådan, at den bod, som institutionerne i et område afleverer det ene år, tilbageføres krone for krone til området det følgende år, og her øremærkes pengene til initiativer på sygefraværsområdet.

Det er således ikke penge, som området mister. Men med incitamentsordningen stilles der krav om, at summen bruges fokuseret på forebyggelse af fravær og på effektfulde fastholdelsesinitiativer.

Selvom de tilbageførte midler ikke direkte må bruges på driften, så er tanken bag ordningen, at særligt i som arbejdsmiljørepræsentanter – i dialog med områdekontoret og den øvrige arbejdsmiljøorganisation – finder de indsatsområder, der mindsker risikoen for nedslidning og forbedrer arbejdsmiljøet på de særligt udsatte tjenestesteder i området.

Jeg tænker således, at ordningen kan være med til at styrke indsatsen i forhold til det gode og trygge arbejdsmiljø samt reducere sygefraværet.

Med venlig hilsen
Johan Reimann

DEBAT

HUSK AT FØLGE OS

Debatindlæg (max 750 ord) sendes til redaktion@faengselsforbundet.dk. Følg også debatten på Facebook, Twitter og Instagram.

NYE KOLLEGAER

Hvad har fået de nye elever på Kriminalforsorgens Uddannelsescenter til at søge jobbet som fængselsbetjent? Fagbladet hev fat i to af dem.

LARS WESTH, RØNNE, 42 ÅR

Hvorfor har du valgt at blive fængselsbetjent?

Jeg har arbejdet som tømrer meget af mit liv, og har slidte knæ nu. Så jeg skal finde noget andet. Og så har jeg tidligere været misbrugsbehandler på Sct. Ols, så lysten til at arbejde med mennesker har altid ligget der.

Hvordan fik du ideen til at blive fængselsbetjent?

Det var faktisk fra en sidemand til en konfirmation. Han berettede om et alsidigt job med gode muligheder. Og så slog jeg til, da det blev en mulighed.

Hvad forventer du dig af jobbet?

Jeg håber på alsidige arbejdsdage og gode kollegaer, og at udvikle mig personligt og fagligt hen over årene.

Ønske til tjenestested som færdiguddannet?

Køge Arrest.

LIV TOLSAGER, STEVNS, 35 ÅR

Hvorfor har du valgt at blive fængselsbetjent?

Jeg har i mange år haft et firma med hesteopdræt, undervisning i ridning og dressurtræning. Efter krisen ville jeg gerne finde et mere stabilt job, der samtidig er udfordrende.

Hvordan fik du ideen til at blive fængselsbetjent?

Jeg så faktisk et opslag tilbage i 2009 og søgte, men kort efter var der uddannelsesstop. Jeg havde ellers bestået den fysiske test, men kunne altså først komme i gang her i 2016.

Hvad forventer du dig af jobbet?

Jeg forventer først og fremmest et godt kollegialt sammenhold. Der vil helt sikkert være udfordrende dage, men jeg tror selvfølgelig på, at jeg kan klare det.

Ønske til tjenestested som færdiguddannet?

Køge Arrest.